

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/82/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119206853
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4119206853.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C., D. XX, zastúpený JUDr. Jurajom Bilickým, advokátom, so sídlom Nitra, Farská 8, proti žalovanému: E. F. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom G., K. H. XX, zastúpený AK Šranko s. r. o., so sídlom Nitra, Mostná 29, IČO: 50 485 601, o zaplatenie 4 942,12 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 14. mája 2025 č. k. 7C/64/2019-384 spojení s opravným uznesením zo dňa 29. októbra 2025 č. k. 7C/64/2019-472 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom (druhým v poradí) súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 4 942,12 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4 942,12 eura od 16. 12. 2018 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I.). Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinstančného a odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 489, § 490 ods. 1, § 491 ods. 1, § 657, § 41a ods. 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 215 ods. 1, 2 CSP a zistil, že v zmysle podanej žaloby malo medzi žalobcom a žalovaným dôjsť v k uzatvoreniu ústnej zmluvy o pôžičke. Žalobca dňa 06. 11. 2018 previedol zo svojho účtu vedeného vo VÚB, a. s. IBAN č.: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX sumu 4 942,12 eura na účet vedený vo I., J. IBAN č.: IBAN: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. V detaile transakcie v časti názov príjemcu bolo uvedené Fazekas, a v časti info. pre príjemcu: pôžička splatná do 15. 12. 18, meno zadávateľa: A. B., dátum zadania: 06. 11. 2018 13:48:21. Žalobca výzvou zo dňa 18. 04. 2019 vyzval žalovaného na vrátenie pôžičky s tým, že žalovaný si túto zásielku neprevzal v odbernej lehote. Z emailovej komunikácie súd zistil, že žalovaný zaslal žalobcovi email dňa 06. 11. 2018 o 13:32, v ktorom uviedol, že „zasielam číslo účtu: IBAN: D. XXX XXX XXX XXX XXX XXXX XXX/I. na meno K. L.. Ďakujem A.“ Z potvrdenia o vedení účtu vyplýva, že žalobca je vlastníkom účtu IBAN č.: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, teda účtu, z ktorého bola vykonaná transakcia vo výške 4 942,12 eura. Zo zmluvy o dielo č. 090218 zo dňa 17. 09. 2018 vyplýva, že ju uzavreli ako objednávateľ: F K L a brat, spol. s r. o., IČO: 31104266, v zastúpení A. B. ako konateľom spoločnosti a ako zhotoviteľ: EXTRABET s. r. o., IČO: 45250065, v zastúpení E. F. A. ako konateľom spoločnosti. Zhotoviteľ sa touto zmluvou zaviazal vykonať dielo: Chodníky a dažďová kanalizácia v obci Radošovce, so začatím vykonania diela 20. 09. 2018 a ukončením a odovzdaním diela 20. 11. 2018. Cena diela bola uvedená vo výške 49 425,60 eura bez DPH. Z bodu 4.4 zmluvy vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli, že objednávateľ poskytne zhotoviteľovi do troch dní od nástupu na stavebné práce zálohu vo výške 10% zo zmluvnej ceny. Ak zhotoviteľ bude stavebné práce realizovať v zmysle ním predloženého harmonogramu prác, ktorý tvorí

prílohu č. 2 tejto zmluvy a budú vykonávané odborne a v požadovanej kvalite, objednávateľ poskytne zhotoviteľovi druhú zálohu vo výške 10% zo zmluvnej ceny. Z predfaktúry č. 180010 vyhotovenej dňa 02. 10. 2018 predloženej žalovaným vyplýva, že ju vystavil E. F. A. a fakturuje sa ňou záloha v zmysle zmluvy 1. splátka 4 942,56 eura, dodávateľa EXTRABET s. r. o. (ako IBAN je uvedené č.: D. XXXX XXXX XXXX XXXX) pre odberateľa: F K L a brat spol. s r. o., pričom na nej absentuje akákoľvek pečiatka, resp. podpis. Z predfaktúry č. 180011 vyhotovenej dňa 31. 10. 2018 predloženej žalovaným vyplýva, že ju vystavil E. F. A. a fakturuje sa ňou záloha v zmysle zmluvy o dielo č. 090218, 2. splátka 4 942,56 eura, dodávateľa EXTRABET s. r. o. (ako IBAN je uvedené: IBAN: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX) pre odberateľa: F K L a brat spol. s r. o., pričom na nej absentuje akákoľvek pečiatka, resp. podpis. Z potvrdenia o úhrade vyplýva, že suma 4 943 eur bola dňa 08. 10. 2018 uhradená zo strany spoločnosti F K L a brat, spol. s r. o. z účtu IBAN č.: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX na účet spoločnosti EXTRABET s. r. o. IBAN č.: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Z predfaktúry č. 180011 vyhotovenej dňa 31. 10. 2018 predloženej žalobcom vyplýva, že ju vystavil E. F. A. a fakturuje sa ňou záloha v zmysle zmluvy o dielo č. 090218, 2. splátka 4 942,56 eura, dodávateľa EXTRABET s. r. o. (ako IBAN je uvedené IBAN: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX) pre odberateľa: F K L a brat spol. s r. o., pričom samotná predfaktúra je opatrená pečiatkou s podpisom spoločnosti EXTRABET s. r. o., pričom z nej taktiež vyplýva doručenie spoločnosti odberateľa dňa 31. 10. 2018. Z upomienky zo dňa 30. 01. 2019 týkajúcej sa faktúry č. 180011 vyplýva, že bola odberateľovi doručená dňa 04. 02. 2019 a pri dodávateľovi je uvedený IBAN č.: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, zostáva uhradiť: 4 942,56 eura. Z faktúry č. 2018/445 vyhotovenej dňa 05. 11. 2018, predloženej žalovaným, vyplýva, že ju vystavil E. F. A. a fakturujú sa ňou v zmysle ZoD č. 090218 vykonané stavebné práce v obci Radošovce, dodávateľa EXTRABET s. r. o. (ako IBAN je uvedené č.: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX) pre odberateľa: F K L a brat spol. s r. o. v sume 5 861,72 eura, zostáva k úhrade 918,72 eura, pričom samotná predfaktúra je opatrená pečiatkou s podpisom spoločnosti EXTRABET s. r. o. Z faktúry č. 2019/0277 vyhotovenej dňa 02. 10. 2019, predloženej žalovaným, vyplýva, že ju vystavil E. F. A. a fakturujú sa ňou v zmysle ZoD č. 090218 vykonané stavebné práce na zákazku v obci Radošovce podľa priloženého súpisu dodávok a prác v sume 9 709,39 eura a predfaktúra č. 180011 celkom 4 942,12 eura, dodávateľa EXTRABET s. r. o. (ako IBAN je uvedené č.: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX) pre odberateľa: F K L a brat spol. s r. o., zostáva k úhrade 4 767,27 eura, pričom samotná predfaktúra je opatrená pečiatkou s podpisom spoločnosti EXTRABET s. r. o. Z potvrdenia o vedení účtu VÚB, a. s. zo dňa 25. 09. 2019 vyplýva, že majiteľom účtu IBAN č.: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX je A. B.. Z upomienky vystavenej dňa 30. 01. 2019 súd zistil, že spoločnosť, v ktorej je žalovaný konateľom, vystavila spoločnosti, v ktorej je žalobca konateľom, upomienky za omeškanie sa s úhradou faktúry č. 180011 splatnej dňa 02. 11. 2018 vo výške 4 942,56 eura. Predmetná upomienka je opatrená pečiatkou spoločnosti FKL a brat, spol. s r. o. s tým, že bola prijatá dňa 04. 02. 2019. Z poskytnutia informácií VÚB, a. s. zo dňa 27. 10. 2021 vyplýva, že majiteľom účtu IBAN č.: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX je K. L. s tým, že disponentom je len majiteľ. Zo zápisnice o pojednávaní na Okresnom súde Topoľčany zo dňa 08. 10. 2021 pod sp. zn. 4Cb/21/2021 v spore žalobcu EXTRABET s. r. o. proti žalovanému F K L stavebná s. r. o. o zaplatenie 5 685,99 eura vyplýva, že štatutárny zástupca žalobcu E. F. A. okrem iného uviedol, že pokiaľ ide o zálohu v sume 4 942,12 eura, ktorá bola započítaná na druhú faktúru, tak k tejto sa bližšie nebude vyjadrovať, pretože to súvisí s jeho obranou vo veci vedenej na Okresnom súde Levice, ale uvedené peniaze im preposlal p. L. na účet ich spoločnosti, a preto boli započítané na danú faktúru. Pokiaľ ide o skutočnosť, že druhá faktúra bola vystavená až po roku, k tomu uviedol, že má asi sto odberateľov, a preto asi došlo k neskoršej fakturácii, ale musí sa na to spýtať ekonóma, aby sa k tomu vyjadril. Na otázku, prečo ako peňažný účet na zaplatenie zálohovej platby uvádzali účet s koncovým 4-čísлом 6059 uviedol, že sa k tejto veci nebude vyjadrovať, resp. že sa k veci vyjadrí, ale nie dnes. Na otázku, či účet s koncovkou 8304 bol v čase platby na účet s koncovkou 6059 pod hrozbou exekúcie, uviedol, že sa k tomu nevie vyjadríť. Na otázku, či účet s koncovkou 8304 bol v čase platby na účet s koncovkou 6059 pod hrozbou exekúcie, uviedol, že sa k tomu nevie vyjadríť. Na otázku, kedy došlo k započítaniu tejto platby prijatej na účet 6059 uviedol, že to bolo určite v tom mesiaci, kedy bola prijatá. Na otázku, či a kedy oznamoval spoločnosti FKL takéto započítanie platby, uviedol, že platbu zaúčtovali na úhradu predfaktúry a protistrane nemali čo zasielať oznámenie o započítaní. Na otázku, prečo v podaní zo dňa 11. 06. 2021 uvádzali, že suma 4 942,12 eura bola započítaná na faktúru, uviedol, že je to nesprávne vyjadrenie, ale túto sumu vlastne zahrnuli do účtovníctva. Na otázku, prečo dňa 30. 01. 2019 urgovali úhradu predfaktúry, keď už predtým mala byť zaúčtovaná, uviedol, že toto im automaticky vyhodil program, ktorý majú ohľadom účtovníctva a robí to vtedy, keď zaplatená suma neseďí s tým, čo malo byť zaplatené. Právny zástupca žalobcu uviedol, že pokiaľ ide o zaplatenie sumy 4 942,12 eura na základe predfaktúry, tak podľa nich dokazovanie v tomto smere nemá ďalší význam, keďže túto sumu započítali ako časť úhrady na jednu z faktúr a

nedomáhajú sa zaplataenia tejto sumy v prebiehajúcom súdnom konaní. Doposiaľ sa ani protistrana nedomáhala vrátenia tejto sumy. Z oznámenia Okresného súdu Topoľčany zo dňa 30. 06. 2022 vyplýva, že na majetok spoločnosti EXTRABET s. r. o. bol vyhlásený konkurz a konanie sp. zn. 4Cb/21/2021 z uvedeného dôvodu prerušené. Zo spisu vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 9C/28/2021 v spore žalobcu A. B. proti žalovanému K. L. o zaplataenie 4 942,12 eura, z vyjadrenia žalovaného k žalobe zo dňa 18. 04. 2023 vyplýva, že p. L. bol v roku 2018 zamestnancom spoločnosti EXTRABET s. r. o., keď ho niekedy v novembri oslovil konateľ spoločnosti s tým, že zrejme omylom spoločnosť zadala jeho číslo účtu na zálohovú faktúru, na základe ktorej mala obdržať peňažné prostriedky, požiadal o skontrolovanie jeho účtu s tým, že pokiaľ sa na ňom nachádza pripísaná suma tohto plnenia, aby ju vybral zo svojho účtu a vložil do pokladne spoločnosti, nakoľko táto ju musí zaúčtovať. On následne túto sumu odovzdal spoločnosti. Z oznámenia z Centrálného registra exekúcií zo dňa 07. 01. 2025 súd zistil, že na základe uvedených identifikátorov sa v registri exekúcií nevyskytuje zhoda s uvedenými údajmi. Z úradného osvedčenia o tom, či je proti spoločnosti EXTRABET s. r. o. vedená exekúcia, súd zistil, že nie je záznam o exekúcií vedenej proti spoločnosti. V poznámke je uvedené, že v úradnom osvedčení sa zobrazujú len záznamy o exekúciách vedených v Centrálnom informačnom systéme súdnictva ako aktívne/neukončené. Z odpovede Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 15. 01. 2025 súd zistil, že na spoločnosť EXTRABET s. r. o. evidujú len archívne právoplatne skončené exekučné konania s tým, že zaslali výpis exekučných konaní. Od roku 2017 do roku 2021 ich bolo vedených spolu 26. Zo spisu Okresného súdu Topoľčany, a to konkrétne z č. I. 95 faktúra č. 2019/0277 vystavená dňa 02. 10. 2019, splatná dňa 16. 10. 2019, vyplýva, že v zmysle zmluvy o dielo spoločnosť žalovaného fakturovala žalobcovi sumu 15 571,11 eura s tým, že v zmysle predfaktúry č. 180010 došlo k úhrade sumy vo výške - 4942,56 a predfaktúry č. 180011 -4.942,56 eura a faktúry č. 2018/0445 sumy - 918,72 eura, vzhľadom na čo spoločnosť žalovaného vystavila faktúru na sumu 4 767,27 eura. Z listiny Pokladňa 211002 spoločnosti Extrabet s. r. o. súd zistil, že v období od 01. 12. 2018 do 31. 12. 2018 bolo do pokladne spoločnosti dňa 20. 12. 2018 prijatá suma 4 942,12 eura na základe dokladu PRP12/013 s textom Záloha FKL brat, ručne dopísaným textom 180011. Z listiny vyplýva dátum tlače 25. 09. 2019. Za uvedené obdobie bolo v pokladni vykonaných 25 účtovných operácií. Z informácie I., J. na CD nosiči pripojeného do spisu z pripojeného spisu OS Levice 9C/28/2021 súd zistil, že na účet vedený na meno K. L. bola z účtu žalobcu odoslaná platba vo výške 4 942,12 eura, ktorá bola dňa 06. 11. 2018 zaúčtovaná. K platbe bola uvedená poznámka pôžička splatná do 15. 12. 2018. V ten istý deň bol z účtu Žibritovského vykonaný výber vo výške 4 940 eur. Z vyjadrenia PZ žalovaného zo dňa 30. 04. 2021, následne ako príloha faktúry č. 2019/0277, založené do spisu z pripojeného spisu OS Topoľčany sp. zn. 4Cb/21/2021 súd zistil, že PZ žalovaného v konaní pred OS Topoľčany pod sp. zn. 4Cb/21/2021 v spore žalobcu EXTRABET s. r. o. proti žalovanému FKL stavebná, spol. s r. o. uviedol, že spoločnosť FKL stavebná spoločnosť žalobcu v tomto konaní, uviedla, že predfaktúru 180011 nepovažuje zo svojej strany za uhradenú. Z faktúry č. 2019/0277 vystavenej dňa 02. 10. 2019 na sumu 4 767,27 súd zistil, že spoločnosť E. F. A. fakturoval v zmysle Zmluvy o dielo č. 090218 vykonané stavebné práce na zákazku v obci Radošovce podľa priloženého súpisu dodávok a prác v sume 15 571,11 eura, predfaktúra č. 180010 celkom - 4 942,56 eura, predfaktúra č. 180011 celkom - 4 942,56 eura a faktúra č. 2018/0445 celkom - 918,72 eura, dodávateľa EXTRABET s. r. o. (ako IBAN je uvedené č.: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX) pre odberateľa: F K L a brat spol. s r. o., zostáva k úhrade 4 767,27 eura. Faktúra je opatrená pečiatkou s podpisom spoločnosti EXTRABET s. r. o., ako aj FKL vo výške 15 571,11 eura, pričom táto sa obsahovo nezhoduje s faktúrou predloženou žalovaným v tomto konaní na č. I. 68. Z listiny Pokladňa 211002 spoločnosti Extrabet s. r. o. súd zistil, že v období od 01. 12. 2018 do 31. 12. 2018 bola do pokladne spoločnosti dňa 20. 12. 2018 prijatá suma 4 942,12 eura na základe dokladu PRP12/013 s textom Záloha/ FKL brat. Za uvedené obdobie bolo v pokladni vykonaných 25 účtovných operácií. Z listiny Príjmový pokladničný doklad č. PRP 12/013 spoločnosti Extrabet s. r. o. súd zistil, že do pokladne spoločnosti bola dňa 20. 12. 2018 prijatá suma 4 942,12 eura s textom Záloha FKL brat, bez označenia informácie, kto vklad do pokladne vykonal. Následne na č. I. 351 je listina pokladničný doklad z prenosnej pokladne, z ktorého vyplýva, že o 17:01 hod. dňa 20. 12. 2018 bolo zaúčtovaných 4 942,12 eura. Z listiny Pokladňa 211001 spoločnosti Extrabet s. r. o. súd zistil, že z pokladne spoločnosti bola dňa 20. 12. 2018 vydaná suma 4 942,12 eura na základe dokladu VPD12/063 s textom Vrátenie Zálohy FKL brat. Z listiny Výdavkový pokladničný doklad č. VPD 12/061 spoločnosti Extrabet s. r. o. (č. I. 353) súd zistil, že z pokladne spoločnosti bola dňa 20. 12. 2018 vydaná suma 4 942,12 eura s textom Vrátenie Zálohy FKL brat, spoločnosťou EXTRABET s. r. o.. Následne na č. I. 354 je listina pokladničný doklad z prenosnej pokladne, z ktorého vyplýva, že o 17:01 hod. dňa 20. 12. 2018 bolo zaúčtovaných 4 942,12 eura.

1.2. Rozhodujúcim v predmetnom spore bolo preukázanie toho, či došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke, ako aj k reálnemu poskytnutiu a odovzdaniu pôžičky žalovanému. Súd posudzoval predmet sporu v intenciách právneho názoru odvolacieho súdu, ktorý bol vyslovený v zrušujúcom uznesení, na základe čoho konštatoval, že v konaní nebolo sporné, že spoločnosť žalovaného a spoločnosť žalobcu mali medzi sebou obchodný vzťah založený zmluvou o dielo, ani to, že žalobca zo svojho súkromného účtu previedol sumu 4 942,12 eura na účet p. L.. Sporným bolo, či medzi žalobcom a žalovaným ako fyzickými osobami bola uzatvorená zmluva o pôžičke, jej poskytnutie a odovzdanie žalovanému, ako aj posúdenie, či išlo o vzťah vzniknutý titulom zmluvy o pôžičke alebo išlo o poskytnutie plnenia v rámci obchodného vzťahu medzi spoločnosťou žalobcu a spoločnosťou žalovaného.

1.3. Súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. Žalobca sa v konaní domáhal plnenia z pôžičky, ktorú uzavrel so žalovaným ako fyzickou osobou, ktorej uzavretie preukazoval prevodným príkazom zo dňa 06. 11. 2018 na sumu 4 942,12 eura, pričom ako príjemca bol uvedený žalovaný „A.“, s poznámkou „pôžička splatná do 15.12.18“ a ako odosielateľ fyzická osoba, žalobca „A. B.“. V konaní bolo preukázané, že peňažné prostriedky, o ktorých žalobca tvrdil, že boli pôžičkou, boli zasielané z jeho súkromného účtu ako fyzickej osoby. Preto námietku žalovaného, že peňažné prostriedky boli poskytnuté v súvislosti s obchodnoprávnym vzťahom medzi spoločnosťou žalovaného, EXTRABET s. r. o. a FKL s. r. o. považoval za nedôvodnú. Rovnako bolo vykonaným dokazovaním zistené, že účet, na ktorý boli peniaze žalobcom zaslané, bol účtom K. L., dôvod, prečo peniaze žalobca zasielal práve na tento účet, v konaní žalobca preukazoval emailom od žalovaného, v ktorom mu žalovaný oznámil, že zasiela číslo účtu: E. D. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX/XXX na meno: K. L.. Tento email bol žalobcovi doručený dňa 06. 11. 2018 o 13:32 hod., pričom k prevodu peňažných prostriedkov zo strany žalobcu došlo bezprostredne pár minút po doručení emailu, a to dňa 06. 11. 2018 o 13:48:21 hod. V danej veci z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca už v žalobe tvrdil, že predmetom sporu je pôžička poskytnutá žalovanému a aj po vyjadrení žalovaného, že išlo o úhradu zálohovej faktúry č. 180011, ktorá bola vystavená zo strany jeho spoločnosti EXTRABET s. r. o. spoločnosti žalobcu F K L a brat, spol. s r. o. na svojom vyjadrení o pôžičke zotrval a skutkové tvrdenie žalovaného o úhrade faktúry výslovne poprel. Keďže zmluva o pôžičke nebola vyhotovená písomne, pre úspech žalobcu bolo na ňom preukázať, že došlo tak k uzavretiu pôžičky, ako aj k reálnemu odovzdaniu peňazí. Súd mal za to, že žalobca v predmetnom spore uniesol dôkazné bremeno, keď preukázal uzatvorenie pôžičky, ako aj to, že došlo k dohode zmluvných strán o podstatných náležitostiach zmluvy o pôžičke, ako aj odovzdaniu predmetu pôžičky. K argumentácii žalovaného sponchybnújúcej uzatvorenie zmluvy o pôžičke uviedol, že zákon pripúšťa uzatvoriť aj ústnu zmluvu o pôžičke, teda to, že nie je v písomnej forme preukázaná dohoda o výške pôžičky, z ktorej žalobca preukazuje svoj žalobný nárok, nemôže byť na ujmu žalobcovi, pokiaľ tvrdené skutočnosti vie preukázať inými dôkazmi, tak ako tomu bolo aj v tomto konaní. Žalobca uzatvorenie zmluvy o pôžičke hodnoverne preukazoval výpisom z účtu v banke vedenom na jeho meno ako fyzickú osobu, a aj to, že previedol peňažné prostriedky vo výške 4 942,12 eura na účet označený žalovaným v emailovej komunikácii, ktorý sám žalovaný označil ako miesto plnenia, keď zároveň oznámil, že tento účet je vedený na meno K. L.. Mal za to, že v rámci uplatňovania princípu spravodlivosti nemôže byť na ujmu veriteľa - žalobcu skutočnosť, keď sám dlžník - žalovaný označí ako miesto plnenia účet, ktorého vlastníkom je iná tretia osoba, a to najmä za predpokladu, že bolo v spore preukázané, že konaním vlastníka účtu, p. L. sa tieto peňažné prostriedky dostali do dispozície žalovaného. Z vykonaného dokazovania, ako aj z listiny predloženej žalobcom v odvolaní - vyjadrenie žalovaného K. L. zo dňa 18. 04. 2023, ktoré žalobca predložil odvolaciemu súdu v odvolacom konaní (vyjadrenie K. L. ako žalovaného vo veci vedenej na OS Levice pod sp. zn. 9C/28/2021) okrem už uvedeného vyplýva, že žalovaný L. už v odpore uvádzal, že popiera, že by si on osobne od žalobcu požičal sumu 4 942,12 eura a uvádzal, že niekedy v novembri ho oslovil konateľ spoločnosti (žalovaný v predmetnom spore) s tým, že zrejme omylom spoločnosť zadala jeho číslo účtu na zálohovú faktúru, na základe ktorej mala obdržať peňažné prostriedky, požiadala ho o skontrolovanie účtu s tým, že pokiaľ sa na ňom nachádza pripísaná suma tohto plnenia, aby ju vybral z účtu a vložil do pokladne spoločnosti, pretože ju musí zaúčtovať. On následne túto sumu odovzdal spoločnosti. Išlo teda o dojednané platobné miesto a súd poukázal na to, že aj konštantná judikatúra nevyžaduje fyzické odovzdanie predmetu pôžičky dlžníkovi, bolo by zbytočným a neodôvodneným obmedzením autonómie vôle zmluvných strán nepripustiť určenie bankového účtu tretej osoby ako miesta, kam má byť prevedený predmet pôžičky, ak sa na tom strany zmluvy o pôžičke dohodli. Uskutočnením prevodu je potom splnená podmienka odovzdania peňazí dlžníkovi podľa § 657 OZ (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 28 Cdo/3790/2008 zo dňa 11. 11. 2008). V predmetnom spore žalobca navyše v poznámke pri vykonaní transakcie uviedol, komu sú peňažné prostriedky určené (riadne identifikoval príjemcu „A.“) a identifikoval právny titul, na

základe ktorého tieto boli poskytnuté ako „pôžička splatná dňa „15.12.18“. Žalobca uviedol aj informáciu o splatnosti pôžičky, avšak aj v prípade, ak by táto skutočnosť z ničoho nevyplývala, resp. doba splatnosti by nebola dojednaná, mal súd za to, že nejde o podstatnú náležitosť zmluvy o pôžičke, ktorej absencia by spôsobovala neplatnosť tohto právneho úkonu. Súd mal na základe vykonaného dokazovania jednoznačne preukázané, že žalobca pri zadaní údajov na vykonanie transakcie riadne označil príjemcu aj odosielateľa (zmluvné strany) peňažného plnenia (predmetu pôžičky), ako aj dôvod vykonaného prevodu (pôžička) a splatnosť (splatná 15. 12. 18). Žalovaný sám určil miesto plnenia, pričom to, že išlo o účet inej tretej osoby, nemôže byť na ujmu žalobcu, ak túto žalovaný neupovedomil o tom, že jeho účet je miestom plnenia na príjem prostriedkov. Teda, je zrejmé, že žalobca postupoval v zmysle emailu a na základe dojednaní so žalovaným. Žalovaný v konaní tvrdil, že tieto prostriedky boli ihneď po zistení, že sú pripísané na účet p. L., prevedené na účet spoločnosti. Žalovaný a ani spoločnosť žalovaného EXTRABET s. r. o., aj napriek opakovaným výzvam súdu, nepredložili potvrdenie o zaúčtovaní platby vykonanej žalobcom. Žalovaný až na pojednávaní konanom dňa 12. 02. 2025 súdu predložil listinu „Pokladňa 211002“ za obdobie od 01. 12. 2018 do 31. 12. 2018, s dátumom tlače 25. 09. 2018, z ktorej súd zistil, že dňa 20. 12. 2018 bola na základe príjmového pokladničného dokladu 12/013 prijatá do pokladne suma 4 942,12 eura s poznámkou Záloha FKL brat. Z predloženého listinného dôkazu je teda zrejmé, že tieto boli fyzicky vložené do pokladne spoločnosti žalovaného, a to až po lehote splatnosti pôžičky, a to dňa 20. 12. 2018, pričom z predloženého účtovníctva Správcom konkurznej podstaty spoločnosti EXTRABET súd zistil, že tieto boli v ten istý deň z pokladne spoločnosti žalovaného aj vydané s poznámkou vrátenie zálohy spoločnosti FKL a brat. Z vykonaného dokazovania, z výpisu z účtu vedenom vo I., J. na meno p. L., ktorého účet bol označený ako miesto plnenia, zistil, že peňažné prostriedky boli z účtu p. L. vybraté ešte v deň uskutočnenia bankového prevodu titulom zmluvy o pôžičke, a to dňa 06. 11. 2018, pričom k ich zaúčtovaniu do spoločnosti žalovaného malo dôjsť až 20. 12. 2018. Z uvedeného mal súd za to, že napriek tomu, že žalovaný minimálne od 25. 09. 2019 disponoval výpisom z pokladne svojej spoločnosti, túto súdu nepredložil, pričom k zaúčtovaniu prostriedkov vo výške 4 942,12 eura do pokladne spoločnosti EXTRABET s. r. o. došlo až dňa 20. 12. 2018, teda po lehote splatnosti pôžičky a zároveň v ten istý deň boli aj z pokladne vydané s poznámkou Vrátenie zálohy spoločnosti žalobcu. Naviac, bolo vyvrátené tvrdenie žalovaného, že by k prevodu týchto prostriedkov na účet spoločnosti žalovaného došlo ihneď po zistení, že sú pripísané na účet p. L.. Žalovaný na pojednávaní nevedel súdu vysvetliť ani skutočnosť, prečo boli finančné prostriedky v ten istý deň vložené do pokladne spoločnosti žalovaného a aj vydané. Pokiaľ mal žalovaný ako fyzická osoba za to, že zmluvu o pôžičke neuzatvoril so žalobcom označeným v rámci vykonanej transakcie ako FO A. B., mal p. L., ktorého účet on sám označil za miesto plnenia, oznámiť, že takéto plnenie neprijíma a má ho zaslať odosielateľovi späť, k tomu však preukázateľne nedošlo. Namiesto toho ho inštruoval, aby tieto určitým nezisteným spôsobom ďalej previedol, resp. vložil do pokladne. Žalovaný celú svoju obranu postavil na tom, že medzi spoločnosťou žalobcu a žalovaného existoval obchodný záväzkový vzťah, teda žalobca plnil titulom vyplývajúcim z obchodného záväzkového vzťahu. Konštatoval, že existencia tohto vzťahu bola v predmetnom konaní preukázaná a táto nebola sporná, avšak táto skutočnosť nevyklučuje vznik iného záväzkového vzťahu medzi dvoma fyzickými osobami, ktoré sú spoločníkmi (konateľmi) spoločnosti, aj mimo ich obchodného záväzku, teda medzi dvomi súkromnými fyzickými osobami, a preto obchodný vzťah medzi stranami sporu nie je pre rozhodnutie v tejto veci podstatný. Žalovanému sa takýmto spôsobom preukázanú skutočnosť poprieť nepodarilo, a to ani napriek širším okolnostiam tohto prípadu. Vzhľadom na vyššie uvedené, mal súd za to, že žalobca v predmetnom spore uniesol dôkazné bremeno, teda skutkové tvrdenia uvádzané v žalobe, a to uzatvorenie zmluvy o pôžičke, ako aj reálne poskytnutie finančných prostriedkov. Súd na základe uvedeného konštatuje, že žalobca je aktívne a žalovaný pasívne vecne legitimovaný v tomto spore, pretože mal za nepochybné preukázané, že peňažné prostriedky vo výške 4 942,12 eura boli prevedené z účtu žalobcu na účet vedený na meno K. L., a to na základe emailovej komunikácie so žalovaným, ktorý sám tento účet označil ako miesto plnenia a následne boli odovzdané žalovanému, pričom k okamihu riadneho odovzdania peňažných prostriedkov došlo už okamihom ich poukázania na účet tretej osoby.

1.4. K procesnej obrane žalovaného súd uviedol, že žalovaný k podanému odporu pripojil aj dve predfaktúry, na ktoré poukazoval v rámci svojej obrany, a ktoré mali preukazovať, že žalobca neposkytol peňažné prostriedky titulom zmluvy o pôžičke, ale plnil záväzok vyplývajúci z ich obchodného styku. K predfaktúram, ktoré boli v rámci konania predložené žalovaným k odporu, uviedol, že ani jedna z nich nie je opatrená pečiatkou dodávateľa, naviac z predfaktúry č. 180010, splatnej 02. 10. 2018 na sumu 4 942,56 eura vyplýva, že mala byť zaplatená na účet D. XX XXXX XXXX XXXX XXXX, teda na číslo účtu, na ktoré žalobca poukázal pôžičku, rovnaká skutočnosť vyplýva aj z predfaktúry č. 180011, splatnej

02. 11. 2018 na sumu 4 942,56 eura. Zároveň žalovaný v konaní predložil listinu, z ktorej vyplýva číslo účtu jeho spoločnosti EXTRABET s. r. o. D. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, teda ide o iný účet, ako bol uvedený na zálohových faktúrach, predložených žalovaným. Napriek tomu, že žalovaný v odpore tvrdil, že obe zálohové faktúry sú uhradené, k odporu predložil len jednu úhradu, a to zo dňa 08. 10. 2018 na sumu 4 943 eur, avšak na číslo účtu spoločnosti EXTRABET s. r. o., a nie na účet uvedený na predfaktúrach. Následne v konaní aj žalobca súdu predložil predfaktúru č. 180011, splatnú 02. 11. 2018 na sumu 4 942,56 eura, ktorá však už bola opatrená pečiatkou dodávateľa, avšak na tejto predfaktúre je uvedený iný účet, na ktorý mala byť uhradená, a to D. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Táto faktúra je teda odlišná od predfaktúry predloženej žalovaným k odporu, ktorou žalovaný odôvodňoval, že plnenie vymáhané v predmetnom konaní je úhradou faktúry.

1.5. Vzhľadom na tieto nezrovnalosti súd v zmysle pokynu odvolacieho súdu dopytoval žalovaného, na čo právny zástupca žalovaného uviedol, že sumy na zálohových FA vychádzali zo zmluvy o dielo medzi spoločnosťou EXTRABET s. r. o. a FKL s. r. o., preto je centové vyjadrenie týchto súm ,56. Keďže spoločnosť FKL s. r. o. zaplatila prvú zálohu vo výške 4 943 eur rovných, zostávalo doplatiť 4 942,12 eura. Nevedel sa vyjadriť, či existovali dohody medzi stranami sporu o tom, aby zálohové FA zodpovedali reálne poskytnutým plneniam, ani k tomu, aké tieto dohody mali byť. Nevedel sa vyjadriť k tomu, v akom znení eviduje zálohovú FA spoločnosť EXTRABET s. r. o. a v akom spoločnosť FKL s. r. o. Nevedel sa vyjadriť ani k tomu, či tieto zálohové FA existovali v oboch zneniach, prípadne ktoré znenie existovalo skôr a či existovala dohoda medzi spoločnosťami, ktoré znenie prípadne malo alebo nemalo byť založené do spoločností. Mal však za to, že v oboch prípadoch išlo o podklad k úhrade medzi spoločnosťami FKL s. r. o. a EXTRABET s. r. o., a preto nemôžu ovplyvniť výsledok sporu v tomto konaní medzi FO. Domnieval sa, že mohlo dôjsť k vystaveniu zálohovej faktúry tak, ako ju predložil žalobca, následne mohlo dôjsť k dohode zmluvných strán o úhrade zvyšku zálohy na účet p. L. a mohlo dôjsť aj k vystaveniu zodpovedajúcej znakovej faktúry, ktorá tejto dohode zodpovedala. Za podstatné považoval, že zálohová faktúra skutočne nie je účtovný doklad, je to len podklad na odoslanie platby. Tieto tvrdenia žalobcu, ako aj nezrovnalosti v nich spočívajúce vyhodnotil ako účelové, s cieľom žalovaného vyhnúť sa plneniu svojej povinnosti vyplývajúcej mu titulom zmluvy o pôžičke.

1.6. Žalovaný počas konania zotrval na svojom tvrdení, že prijaté platby boli zúčtované riadnymi faktúrami č. 2018/0445 a 2019/0277, ktoré k svojmu podaniu aj priložil, pričom tieto faktúry boli opatrené aj pečiatkou dodávateľa, avšak faktúra č. 2018/0445 na sumu 5 861,72 eura, splatná dňa 05. 12. 2018, mala byť uhradená na účet č. D. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a faktúra č. 2019/0277 na sumu 4 767,27 eura (pôvodne vystavený v zmysle zmluvy o dielo vo výške 9 709,9 eura, žalovaný v nej zohľadnil úhradu predfaktúry č. 180011 vo výške – 4 942,12 eura), splatná dňa 16. 10. 2019 mala byť uhradená na účet č. D. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Zo spisu Okresného súdu Topoľčany, a to konkrétne z č. I. 95, faktúry č. 2019/0277, vystavenej dňa 02. 10. 2019, splatnej dňa 16. 10. 2019, ktorú v konaní predložil žalovaný (v predmetnom konaní žalobca) vyplýva, že v zmysle zmluvy o dielo spoločnosť žalovaného fakturovala žalobcovi sumu 15 571,11 eura s tým, že na základe predfaktúry č. 180010 došlo k úhrade sumy vo výške – 4 942,56 eura a predfaktúry č. 180011 k úhrade – 4 942,56 eura a faktúry č. 2018/0445 k úhrade sumy - 918,72 eura, vzhľadom na čo spoločnosť žalovaného vystavila faktúru na sumu 4 767,27 eura. Faktúry predložené žalobcom sú opatrené pečiatkou a aj podpisom, ako aj záznamom o prevzatí spoločnosťou žalobcu (pečiatka a podpis). Z uvedeného vyplýva, že aj tieto faktúry boli predkladané v súdnych konaniach v rôznych, obsahovo odlišných vyhotoveniach. Vzhľadom na tieto nezrovnalosti dopytoval v zmysle pokynu odvolacieho súdu žalovaného v zmysle § 150 ods. 2 CSP, aby objasnil vyjadrenie žalovaného, že prijaté úhrady boli zaúčtované k faktúram č. 2018/0445 a 2019/0277, ktoré k svojmu podaniu aj priložil, a aby sa vyjadril aj k ich rôznym vyhotoveniam, pričom na výzvu súdu právny zástupca žalovaného opätovne len skonštatoval, že sa k tomu nevie vyjadriť, avšak mal za to, že z uvedeného vyplýva, že suma 4 942,12 eura bola zaúčtovaná ako prijatá od spoločnosti FKL s. r. o. Aj tieto tvrdenia vyhodnotil ako účelové, s cieľom žalovaného vyhnúť sa plneniu svojej povinnosti vyplývajúcej mu titulom zmluvy o pôžičke, pretože žalovaný počas celého konania nevedel súdu objasniť, prečo boli faktúry, ktoré vystavovala jeho obchodná spoločnosť, predkladané v rôznych vyhotoveniach. Na základe uvedeného mal za to, že faktúry predložené žalovaným v tomto konaní nie sú vierohodným dôkazným prostriedkom.

1.7. Pokiaľ ide o ďalšie tvrdenie žalovaného, že v čase obdržania platby zo dňa 06. 11. 2018 nezaregistrovali poznámku k uvedenej platbe, z ktorej vyplýva, že ide o pôžičku splatnú dňa 15. 12. 2018, považoval súd len za účelové tvrdenia. P. L. v rámci svojho vyjadrenia v konaní vedenom na

tunajšom súde pod sp. zn 9C/28/2021 uvádzal, že po tom, čo mu pán A. oznámil, že na jeho číslo účtu bola prevedená suma, túto odovzdal. Mal za to, že transakcia bola zo strany žalobcu riadne identifikovaná, ako príjemca bol označený žalovaný - fyzická osoba a ako odosielať žalobca - fyzická osoba. Vzhľadom na uvedené, mal za to, že nič nemohlo pri uvedení poznámky pôžička splatná dňa 15. 12. 18 vytvárať dojem, že ide o plnenie na základe vystavenej faktúry medzi obchodnými spoločnosťami. Tvrdenie žalovaného v takom znení, v akom je prezentované, by podľa názoru súdu mohlo obstať iba v prípade, ak by suma bola prevádzaná na účet vo vlastníctve žalovaného, resp. vo vlastníctve spoločnosti žalovaného a v sume vystavenej zálohovej platby, ktorej úhradu by v tom čase spoločnosť žalovaného očakávala, vzhľadom na jej splatnosť. Avšak k uvedenému v predmetnom spore nedošlo, pretože bolo preukázané, že išlo o plnenie v inej výške ako bola vystavená predfaktúra, na iný účet ako bol dohodnutý v rámci obchodného styku spoločnosti žalobcu a žalovaného, navyiac na účet, ktorý sám žalovaný označil ako miesto plnenia a zo súkromného účtu žalobcu. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že ako konateľ spoločnosti EXTRABET s. r. o. nezaregistroval poznámku k účelu predmetnej transakcie, tak vystáva otázka, na základe akých skutočností uvedenú platbu priradil na úhradu faktúry č. 180011, keďže prevádzaná suma nebola vo výške vystavenej faktúry č. 180011, nebola ani prevádzaná z účtu spoločnosti žalobcu, ktorý musel byť žalovanému známy v rámci ich obchodného styku. Peňažná transakcia bola navyiac zrealizovaná zo súkromného účtu žalobcu, a preto mal za to, že žalovaný s p. L. ju mohli identifikovať iba na základe informácií zadaných žalobcom pri jej realizácii, ako aj na základe toho, že žalovaný si bol vedomý výšky peňažných prostriedkov, ktoré mali byť na účet p. L. prevedené. Napriek tomu, že žalovaný dôrazne popieral, že by uvedená suma vymáhaná v tomto konaní predstavovala pôžičku pre neho ako fyzickú osobu zo strany žalobcu ako fyzickej osoby, z dôvodu, že táto platba bola úhradou zálohovej faktúry vystavenej v rámci prebiehajúceho obchodného styku medzi spoločnosťami žalovaného a žalobcu, žalovaný tieto tvrdenia žiadnym hodnoverným spôsobom nepreukázal, práve naopak, od počiatku konania svoje skutkové tvrdenia čiastočne menil, dopĺňal, prispôboval skutkovému stavu, resp. zatajoval skutočnosti, ktoré mu boli známe, teda mal za to, že uvádzal účelové tvrdenia v snahe vyhnúť sa plneniu svojho záväzku, a teda neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia a bremeno dôkazné. Vyznieva nelogicky, priam až absurdne, že by žalobca vyplácal zálohovú faktúru zo svojho súkromného účtu, teda zo svojich súkromných finančných prostriedkov (ak by skutočne malo ísť o úhradu v rámci obchodného styku) a ešte aj na účet inej, tretej osoby. Zastal názor, že žalobca nemal dôvod plniť faktúru vystavenú spoločnosťou žalovaného na účet tretej osoby, uvedený záver odôvodňuje tým, že vo vzťahu k spoločnosti žalobcu nebolo počas predmetného konania ani raz vyslovené skutkové tvrdenie, že by bola spoločnosť žalobcu insolventná, resp. že by svoje záväzky nemohol plniť z firemného účtu. Pokiaľ však ide o spoločnosť žalovaného, voči tejto boli preukázateľne vedené exekučné konania a v súčasnosti je už v konkurze, čo odôvodňuje záver o tom, že skutkové tvrdenia žalobcu prednášané počas celého konania sú pravdivé a ucelené. Keďže bolo súdu dostatočne preukázané, že plnenie vo výške 4 942,12 eura bolo vykonané zo súkromného účtu žalobcu ako fyzickej osoby, preto neprichádzalo do úvahy ani započítanie tohto plnenia na záväzky, resp. pohľadávky žalovaného voči spoločnosti žalobcu, pretože nejde o totožné subjekty, a preto súd obranu žalovaného o zániku žalobou uplatnenej pohľadávky vyhodnotil ako účelovú a dôvodnú. Žalovanému sa preukázaná skutočnosť (uzatvorenie zmluvy o pôžičke medzi fyzickými osobami) poprieť nepodarilo, a to ani predkladaním zálohových faktúr a následne faktúr, pretože v týchto boli nezrovnalosti, ktoré žalovaný nevedel súdu hodnoverne vysvetliť. Konštatoval, že predmetom sporu nie je nárok vyplývajúci z obchodného vzťahu obchodných spoločností sporových strán, ale pôžička ako reálny kontrakt, ku ktorému dôjde k odovzdaním peňazí, hoci aj tretej osobe, podľa pokynu dlžníka, tak ako tomu bolo aj v tomto spore.

1.8. Na základe uvedeného mal súd za to, že zálohové predfaktúry predložené žalovaným k podanému odporu nie sú vierohodným dôkazným prostriedkom, pretože tieto samo o sebe neobsahujú ani len pečiatku dodávateľa, je v nich uvedené iné číslo účtu (číslo účtu p. L., ktoré malo byť aj ako dohodnuté miesto plnenia v zmysle zmluvy o pôžičke), ako toho, čo patrí spoločnosti žalovaného. Žalobca predkladal rovnaké zálohové predfaktúry, avšak na týchto je obsiahnutá už pečiatka a podpis spoločnosti EXTRABET s, r, o., ako aj pečiatka a dátum prijatia zo strany spoločnosti žalobcu. Uviedol, že na tejto faktúre je aj číslo účtu spoločnosti žalobcu, na ktorý si zrejme mali plniť v rámci svojho obchodného vzťahu v zmysle zmluvy o dielo č. 090218, čo jednoznačne vyplýva aj z potvrdenia predloženého žalovaným, z ktorého je zrejme, že spoločnosť žalobcu uhradila dňa 08. 10. 2018 sumu 4 943 eura v zmysle vystavenej zálohovej faktúry na číslo účtu spoločnosti žalovaného. Vzhľadom na vyššie uvedené, konštatoval, že má dôvodné pochybnosti o pravosti faktúr predkladaných žalovaným v tomto konaní. O nedôveryhodnosti svedčí aj skutočnosť, že napriek tvrdeniu o započítaní, žalovaný vystavil

pre spoločnosť žalobcu upomienku, preto na ne neprihliadal. Naviac, pokiaľ ide o faktúry predkladané žalobcom (správne malo byť žalovaným) v rámci podaného odporu, na ktorých bol uvedený účet inej, tretej osoby, sa javí viac ako nepravdepodobné, že práve v čase, keď malo dôjsť k uzatvoreniu ústnej zmluvy o pôžičke medzi žalobcom a žalovaným, v rámci uzatvorenia ktorej žalovaný označil za miesto plnenia práve účet tretej osoby, p. L., by pri vystavovaní predfaktúry došlo k chybe pri uvádzaní práve v časti faktúry označujúcej subjekt, ktorá ju vystavuje a omylom došlo k zámene čísla účtu spoločnosti žalovaného s číslom účtu p. L..

1.9. Čo sa týka celkovej procesnej obrany žalovaného v tomto spore, táto bola sama o sebe spochybnená, pretože svoje skutkové tvrdenia riadne nepreukázal, naviac, súd žalovaným predkladané dôkazy vyhodnotil ako celkovo nevierohodné, pričom aj samotné vyjadrenia žalovaného neboli konzistentné, tieto neustále menil alebo dopĺňal a prispôboval tak, aby si privodil úspech v predmetnom spore. Mal za to, že rovnakú taktiku žalovaný zvolil v konaní pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 4Cb/21/2021, v rámci ktorého na pojednávaní konanom dňa 08. 10. 2021 (v spore žalobcu EXTRABET s. r. o. proti žalovanému F K L stavebná s. r. o. o zaplatenie 5 685,99 eura) vyplynulo, že štatutárny zástupca žalobcu E. F. A. sa odmietol vyjadriť, pokiaľ ide o zálohu v sume 4 942,12 eura, ktorá bola započítaná na druhú faktúru z dôvodu, že to súvisí s jeho obranou vo veci vedenej na Okresnom súde Levice a uviedol, že uvedené peniaze im preposlal p. L. na účet ich spoločnosti, a preto boli započítané na danú faktúru. Na otázku, prečo ako peňažný účet na zaplatenie zálohovej platby uvádzali účet s koncovým 4-čísлом 6059 uviedol, že sa k tejto veci nebude vyjadrovať, resp. že sa k veci vyjadří, ale nie dnes. Na otázku, či účet s koncovkou 8304 bol v čase platby na účet s koncovkou 6059 pod hrozbou exekúcie, uviedol, že sa k tomu nevie vyjadriť. Na otázku, či účet s koncovkou 8304 bol v čase platby na účet s koncovkou 6059 pod hrozbou exekúcie, uviedol, že sa k tomu nevie vyjadriť. Na otázku, kedy došlo k započítaniu tejto platby prijatej na účet 6059 uviedol, že to bolo určite v tom mesiaci, kedy bola prijatá. Na otázku, či a kedy oznamoval spoločnosti FKL takéto započítanie platby, uviedol, že platbu zaúčtovali na úhradu predfaktúry a protistrane nemali čo zasielať oznámenie o započítaní. Na otázku, prečo v podaní zo dňa 11. 06. 2021 uvádzali, že suma 4 942,12 eura bola započítaná na faktúru, uviedol, že je to nesprávne vyjadrenie, ale túto sumu vlastne zahrnuli do účtovníctva. Na otázku, prečo dňa 30. 01. 2019 urgovali úhradu predfaktúry, keď už predtým mala byť zaúčtovaná, uviedol, že toto im automaticky vyhodil program, ktorý majú ohľadom účtovníctva a robí to vtedy, keď zaplatená suma nesedí s tým, čo malo byť zaplatené. Vzhľadom na uvedené, je zrejmé, že žalovaný nielen v tomto spore, ale aj v konaní na Okresnom súde Topoľčany, ktorý má súvis s predmetným konaním, neuvádzal riadne skutkové tvrdenia, tieto si ich účelovo prispôboval tak, aby si privodil priaznivé rozhodnutie a odmietal odpovedať na položené otázky s tým, že na tieto odpovie, ale neskôr, čo opätovne len potvrdzuje, že žalovaný účelovo uvádza skutkové tvrdenia tak, aby si privodil priaznivé rozhodnutie vo veci. Dodal, že z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že v danom prípade strany sporu len predstierali uzavretie zmluvy o pôžičke, pritom mali vôľu splniť, resp. prijať dlh vyplývajúci z obchodnoprávneho vzťahu. Pri simulovanom právnom úkone má prejav vôle pôsobiť ako vážny, ktorým však konajúci nechce vykonať navonok prejavovaný alebo žiaden prejav vôle. Pri simulácii ide o obojstrannú nezhodu vôle a jej prejavu. V konaní nebolo ani sporné, že žalovaný si neželal, aby pôžička zo dňa 06. 11. 2018 bola zaslaná na účet zo spoločnosti EXTRABET s. r. o. titulom predfaktúry č. 180011, pričom pokiaľ ide o prejavenu vôľu žalobcu uzavrieť zmluvu o pôžičke, túto sa nepodarilo v konaní spochybníť.

1.10. Vzhľadom na uvedené, mal vykonaným dokazovaním bez rozumných pochybností preukázané, že žalobca uniesol dôkazne bremeno v predmetnom konaní, keď preukázal, že medzi ním a žalovaným došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke vo výške 4 942,12 eura, ako aj dohode týkajúcej sa miesta plnenia, súd mal preukázanú aj skutočnosť, že tretia osoba, ktorej bankový účet bol dohodnutý ako miesto plnenia, tieto prostriedky žalovanému poskytla do dispozície, teda aj riadne odovzdanie predmetu pôžičky. Žalovaný, napriek výzve žalobcu na vrátenie pôžičky nereagoval a túto nevrátil, preto mal za to, že žaloba bola podaná dôvodne, preto jej v celom rozsahu vyhovel.

1.11. Vzhľadom k tomu, že žalovaný sa nesporne dostal do omeškania so splácaním svojho splatného záväzku, priznal žalobcovi súčasne aj právo na úrok z omeškania z istiny aj v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády MS SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o moment omeškania, priznal právo na úrok z omeškania, počnúc odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti pôžičky, tak ako si žalobca uplatnil v podanej žalobe, t. j. od 16. 12. 2018.

1.12. O trovách prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 a § 396 ods. 3 CSP, a vzhľadom na to, že žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, priznal mu náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2.1. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, odôvodniac ho tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP), na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP). Mal za to, že súd prvej inštancie, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, sa týmto v napádanom rozsudku dôsledne neriadil, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, následkom čoho rozhodol nesprávne. Súd prvej inštancie v zmysle odôvodnenia svojho rozhodnutia posúdil mail zo dňa 06. 11. 2018 ako dôkaz preukazujúci súkromno-právny, nie obchodno-právny charakter poskytnutia peňažných prostriedkov, avšak bez toho, aby adekvátne vyhodnotil aj jeho opačnú pozíciu. Poukázal na skutočnosť, že uvedený e-mail bol odosielaný z e-mailovej adresy M., ktorú na svoje podnikanie používala spoločnosť EXTRABET s. r. o. a bol zasielaný na adresu A., z ktorej samotného znenia je zrejmé, že bola mailovou adresou vytvorenou v rámci podnikania spoločnosti FKL stavebná, spol. s r. o., ktorá pôsobila v C.. Obsahom mailu je správa v znení: „zasielam Vám číslo účtu: IBAN: D. XXX XXX XXX XXX XXX XXXX XXX/I. na meno K. L.. Ďakujem A.“. Z uvedeného je zrejmé, že táto komunikácia prebiehala v rámci obchodného styku medzi uvedenými spoločnosťami a na konci mailu uviedol svoje priezvisko ako konateľ obchodnej spoločnosti, z mailu ktorej bola správa odosielaná. Obsah mailu nijakým spôsobom nepotvrďuje závery súdu prvej inštancie, že by na jeho základe malo dôjsť práve k poskytnutiu pôžičky medzi ním a žalobcom ako fyzickými osobami, ani nijako nevyvracia jeho tvrdenie, že poskytnutie uvedenej sumy malo byť úhradou zálohy za cenu diela na stavbu v N., na ktorú existovala medzi spoločnosťami zmluva o dielo. Súd zakladá záver o charaktere poskytnutého plnenia ako pôžičky už len na tých okolnostiach, že suma bola posielaná zo súkromného účtu žalobcu a že v rámci príkazu na platbu žalobca uviedol skutočnosť, kto má byť príjemcom a že ide o pôžičku. Takýto záver však z vykonaného dokazovania nevyplýva.

2.2. Žalovaný od počiatku konania uvádza vo vzťahu k charakteru plnenia poskytnutého žalobcom na účet K. L., že išlo o plnenie na zmluvu o dielo, pričom spoločnosť EXTRABET, s. r. o. prijala od spoločnosti F K L a brat, spol. s r. o. najskôr platbu vo výške 4 943 eur, pričom do úhrady sumy 20% ceny diela, ktorá mala byť uhradená dvomi zálohovými platbami, zostávalo uhradiť sumu 4 942,12 eura. Presne takáto suma aj bola zaslaná na úhradu uvedenej zálohy za dielo. Práve výška zaslanej sumy preukazuje obchodnoprávny základ jej zaslania. Žalovanému vyznieva absurdne, že by sa mal so žalobcom dohodnúť na súkromno-právnej pôžičke práve vo výške 4 942,12 eura, a nie na bežne zaokrúhlenej sume 5 000 eur. Žalovaný nijakým spôsobom nemohol ovplyvniť, z akého účtu poskytne plnenie spoločnosť žalobcu a aké údaje a z akého dôvodu vyplní v rámci prevodného príkazu žalobca ako konateľ spoločnosti F K L a brat, spol. s r. o. Mal za to, že peňažné prostriedky odoslané žalobcom sa nikdy nedostali do jeho dispozície ako fyzickej osoby. Práve táto skutočnosť je podstatnou vo vzťahu k odôvodneniu uznesenia Krajského súdu v Nitre. Absolútne žiadny dôkaz, a to ani vyjadrenie K. L. predložené v inom konaní, žiadnym spôsobom nepreukazuje, že akákoľvek časť finančných prostriedkov odoslaných žalobcom sa mala dostať do jeho dispozície ako fyzickej osoby. Z uvedeného dôvodu nebol preukázaný základný predpoklad pre priznanie žalovaného nároku, a to ten, že došlo k fyzickému odovzdaniu predmetu pôžičky žalovanému. Pokiaľ súd prvej inštancie tvrdí, že poskytnutie plnenia (teda fyzické odovzdanie predmetu pôžičky) nastalo už odoslaním sumy na účet K. L., s týmto sa žalovaný nemôže stotožniť, pretože opäť zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by jeho inštrukcia zaslaná mailom mala byť inštrukciou vzťahujúcou sa k súkromno-právnenému plneniu medzi stranami sporu titulom pôžičky. V tomto smere teda nijakým spôsobom nezohráva rolu znenie zálohových alebo vyúčtovacích faktúr, pretože v každom prípade platí, že sumu 4 942,12 eura spoločnosť EXTRABET s. r. o. započítala na plnenie zo zmluvy o dielo so spoločnosťou F K L a brat, spol. s r. o. a tiež platí, že povinnosť uhradiť spoločnosti EXTRABET s. r. o. zálohové platby vo výške 20% dohodnutej odplaty za dielo v priebehu prvých dvoch mesiacov vykonávania diela vyplývala už zo samotnej zmluvy o dielo, bez ohľadu na skutočnosť, či na toto plnenie spolu vo výške 9 885,12 eura boli alebo neboli vystavené zálohové faktúry. Mail zo dňa 06. 11. 2018 z pohľadu žalovaného preukazuje, že došlo medzi spoločnosťami strán sporu k dohode o tom, na aké číslo účtu má byť uhradená záloha za dielo. Žalovaný od počiatku plnenie poskytnuté na účet K. L. považoval za plnenie pre jeho spoločnosť a takýmto

spôsobom bolo s uvedenou sumou aj naložené, teda bola v spoločnosti EXTRABET s. r. o. zaúčtovaná. Žalovaný nemal v úmysle vrácať žalobcovi sumu, úhrada ktorej vyplývala zo zmluvy o dielo a vo vzťahu ku ktorej došlo medzi konateľmi spoločností k dohode o jej zaplatení určitým spôsobom. O pôžičku však v žiadnom prípade nemohlo ísť. Žalovaný sa ohradil voči tomu, že by v konaní predkladal pozmeňované listiny. Považoval za potrebné uviesť, že akákoľvek nezrovnalosť medzi predkladanými listinami nemá za následok výhodnejšiu pozíciu žalovaného, pretože v prípade zúčtovacej faktúry z jej obsahu vždy vyplýva, že suma 4 942,12 eura bola spoločnosťou EXTRABET s. r. o. zaúčtovaná ako príjem. Vo vzťahu k zálohovým faktúram je potrebné zopakovať, že sa nejedná o účtovné doklady, ale len o informačné údaje k platbe, pričom povinnosť úhrady záloh za dielo vyplývala už zo samotnej zmluvy o dielo medzi spoločnosťami strán sporu, a to aj bez toho, aby akékoľvek zálohové faktúry boli vystavené. Súdom prvej inštancie prezentované závery tak nemôžu oslabiť skutočnosti tvrdené v rámci konania. Ohradil sa aj voči tvrdeniu súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého mal zatajovať určité skutočnosti, ktoré mu boli známe (pokladničná kniha). Nič nezatajoval, výpis z pokladne v rámci konania pred súdom prvej inštancie v rámci svojej procesnej obrany pred vydaním prvého rozsudku súdu prvej inštancie nepovažoval, vzhľadom na vývoj konania, za potrebné predložiť, keďže jeho argumentácia bola potvrdzovaná inými dôkazmi. Výpis z pokladne predložil v nadväznosti na uznesenie krajského súdu, kedy bolo zrejmé, že sa má vykonať ďalšie dokazovanie smerujúce k spôsobu, akým bolo naložené so sumou 4 942,12 eura po tom, ako táto suma bola pripísaná na účet K. L.. V konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané nielen to, že by došlo medzi stranami sporu vôbec o dohode o pôžičke, ale ani to, že sa suma 4 942,12 eura kedykoľvek dostala do dispozície žalovaného ako fyzickej osoby, teda nedošlo k reálnemu poskytnutiu predmetu pôžičky. Nedostatky v odôvodnení napádaného rozhodnutia, ktoré nesprávne hodnotí sumu poskytnutého plnenia ako pôžičku a tiež nesprávne považuje za preukázané reálne odovzdanie predmetu pôžičky, považuje za vadu zmätočnosti napádaného rozsudku majúcu za následok porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov prvoinštančného, ako i odvolacieho konania v rozsahu 100%, alternatívne, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že odvolanie žalovaného považuje za nedôvodné. V plnej miere sa stotožňuje s výrokmi napadnutého rozsudku a má za to, že súd vec správne rozhodol vo všetkých výrokoch, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec aj správne právne posúdil. Z obsahu odvolania možno vyvodiť iba to, že žalovaný má iný názor na to, ako mali byť vykonané dôkazy zo strany súdu hodnotené, pričom v zásade iba opakuje to, čo už v konaní uvádzal skôr, s čím sa však súd v procese hodnotenia dôkazov náležite vysporiadal. Súdom prvej inštancie postupoval podľa toho, čo uviedol odvolací súd, teda z hľadiska skúmania vôle strán na uzatvorenie súkromnoprávnej pôžičky hodnotil okolnosti prípadu, časové súvislosti i procesný postoj strán tak v prejednávanom prípade, ako aj v ostatných súvisiacich súdnych konaniach. Hoci žalovaný uzatvorenie súkromnej pôžičky poprel, toto popretie nebolo možné považovať za účinné, pretože jeho procesná obrana v konaní bola zásadným spôsobom spochybnená a v niektorých aspektoch vyvrátená a pôsobila účelovo. Preukazovanie pravej vôle žalovaného na uzatvorenie súkromnej pôžičky tak bolo možné iba na základe ostatných objektívnych skutočností. Poukázal na to, že preukázal, že pôžička vyplývajúca z bankového prevodu z jeho súkromného účtu sa dostala do sféry dispozície žalovaného (na ním označené platobné miesto). Okrem toho, bolo v konaní preukázané, že žalovaný o týchto prostriedkoch komunikoval s p. L.. Z hľadiska kauzy zmluvy o pôžičke však nie je smerodajné, akým spôsobom žalovaný s prijatými prostriedkami následne naložil. Odhliadnuc od uvedeného, nebolo preukázané ani to tvrdenie žalovaného, že by spoločnosť EXTRABET s. r. o. prijala od spoločnosti F K L stavebná, spol. s r. o. platbu titulom druhej zálohy, o čom svedčí Príjmový pokladničný doklad PRP12/013, na ktorom nie je uvedený žiadny subjekt, od ktorého boli prostriedky 4 942,12 eura prijaté, ani podpis, a taktiež o tom svedčí Upomienka spoločnosti EXTRABET s. r. o. zo dňa 30. 01. 2019 na úhradu faktúry 180011 na č. l. 105 súdneho spisu. Navrhol, aby rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že odmieta tvrdenia žalobcu v celom rozsahu. Nesprávne právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie spočíva najmä v tom, že konajúci súd v odôvodnení svojho rozsudku dospel k nesprávnemu záveru, keď plnenie v sume 4 942,12 eura poskytnuté od žalobcu ako fyzickej osoby na účet pána I. L. posúdil ako plnenie zo súkromno-právneho záväzkového vzťahu, teda ako zmluvu o pôžičke. Mal za to, že prvoinštančný súd sa dostatočne nevysporiadal s jeho argumentáciou, v zmysle ktorej je nemožné toto plnenie považovať za plnenie

z pôžičky, keďže nebolo doposiaľ nijako preukázané jednak, že sa suma 4 942,12 eura dostala do jeho dispozície ako fyzickej osoby a došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke medzi stranami sporu. Súd sa v rozhodnutí nevysporiadal s tou skutočnosťou, že plnenie na sumu 4 942,12 eura poskytnuté zo strany žalobcu na účet p. L. na jeden eurocent korešponduje s plnením 20% dohodnutej ceny za dielo, ktorú bola spoločnosť F K L a brat spol. s r. o. povinná ako zálohu uhradiť spoločnosti EXTRABET s. r. o. na základe ich vzájomného obchodno-právneho styku. Nevzhladol jediný dôvod, pre ktorý by sa takto poskytnutá čiastka mala považovať za plnenie z pôžičky. Uvedenie údajov o účele platby pri zadávaní bankového prevodu žalobcom je nepostačujúce k tomu, aby súd o plnení žalobcu na sumu 4 942,12 eura uvažoval ako o plnení súkromno-právneho charakteru. Ako uviedol v odvolaní, mailová komunikácia medzi stranami sporu prebiehala z emailových adries obchodných spoločností, pričom táto komunikácia sama o sebe nijako nepreukazuje a nemôže preukazovať vôľu uzavrieť pôžičku tak, ako to interpretuje vo svojich vyjadreniach žalobca. Nemôže byť na jeho archu, že žalobca vykonal úhradu pohľadávky spoločnosti EXTRABET s. r. o. zo svojho súkromného účtu a ani to, že žalobca ako prevodca uviedol do prevodného príkazu nepravdivé skutočnosti. V tomto smere považuje argumentáciu súdu o existencii pôžičky medzi stranami sporu za nesprávnu.

5. Žalobca k vyjadreniu žalovaného uviedol, že sa nestotožuje s vyjadrením žalovaného, že by sa suma pôžičky nedostala do sféry dispozície žalovaného. Žalobca uvedením údajov o účele platby pri zadávaní bankového prevodu, ako aj svojim výsluchom na pojednávaní, dostatočne preukázal svoju pravú vôľu na uzatvorenie súkromnej pôžičky mimo obchodný styk obchodných spoločností. Hoci žalovaný uzatvorenie súkromnej pôžičky poprel, toto popretie nebolo možné považovať za účinné, pretože jeho procesná obrana v konaní bola zásadným spôsobom spochybnená a v niektorých aspektoch vyvrátená a pôsobila účelovo. Aj žalovaný mal v konaní určité procesné povinnosti, najmä vysvetľovaciu povinnosť, s tým, že túto povinnosť si nespĺnil uverejňovacím spôsobom, keď jeho vyjadrenia boli, na rozdiel od jeho vyjadrení, nekonzistentné. Preukazovanie pravej vôle žalovaného na uzatvorenie súkromnej pôžičky tak bolo možné iba na základe ostatných objektívnych skutočností. V konaní nebolo sporné, že žalovaný nechcel, aby suma 4 942,12 eura bola poslaná na bankový účet vedený na EXTRABET s. r. o. a to je dôvod skutočnej kontraktačnej vôle žalovaného na uzatvorenie súkromnej pôžičky so žalobcom mimo obchodný styk obchodných spoločností. Žalobca preukázal, že pôžička z bankového prevodu z iného súkromného účtu sa dostala do sféry dispozície žalovaného a žalovaný o týchto prostriedkoch komunikoval s p. L..

6. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd podľa § 34 CSP, po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), stranou (žalovaným), v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len skonštatovaním správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu a z dôvodov uvedených žalovaným v odvolaní dospel k záveru, že súd prvej inštancie, vychádzajúc z dostatočne preposúdenie veci zisteného skutkového stavu, vec správne právne posúdil, pričom v odôvodnení rozhodnutia dal odpovede a riadne odôvodnil všetky pre posúdenie veci podstatné skutočnosti a to i tie, ktoré žalovaný uvádzal v odvolaní, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, a keďže s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa stotožuje, na tieto dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP odkazuje. Na potvrdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie a k námietkam uvedeným

v odvolaní žalovaného odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza zo správnych skutkových zistení, ktoré súd následne aj správne právne posúdil.

10. Odvolací súd je v zmysle § 380 ods. 1 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania. Prieskumná einnosť odvolacieho súdu zahaoa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zrete3om k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania, (ktoré strana sporu môže meniť a dopaoať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolate3 v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej einnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 380 ods. 2 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vz?ahu k rozsahu podaného odvolania, prieom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokia3 sa v konaní pred súdom prvej inštancie síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne. V danej veci odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nezistil procesné vady konania, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

11. Integrálnou súeasťou práva podľa el. 6 ods. 1 dohovoru (obdobne el. 46 ods. 1 ústavy a el. 36 ods. 1 listiny) je povinnosť súdu svoje rozhodnutie riadne odôvodniť, eo predstavuje záruku toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. Náležité odôvodnenie rozhodnutia ako prostriedok k zamedzeniu svojvôle súdu má súeasne zarueiť transparentnosť a kontrolovate3nosť jeho rozhodovania. V zmysle ustálenej judikatúry ústavného súdu má úeasník konania právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumite3ne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04). Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré struene a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postaeuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo úeasníka (resp. strany) na spravodlivý proces (III. ÚS 209/04, IV. ÚS 176/2020).

12. Uvedené východiská determinujúce záver o (ne)dostatoenosti odôvodnenia súdneho rozhodnutia bol povinný pri rozhodovaní rešpektovať aj súd prvej inštancie, preto sa odvolací súd zamerl na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré je pre zhodnotenie dôvodnosti odvolania podstatné a na posúdenie, ei zo strany súdu prvej inštancie došlo k splneniu požiadaviek kladených na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia, kei žalovaný namietal, že nedostatky v odôvodnení napadnutého rozhodnutia považoval za vadu zmätoenosti, majúcu na následok porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces.

13. Právo na súdnu ochranu, právo na spravodlivé súdne konanie ani právo na rovnosť v súdnom konaní nezahaoajú právo strany byť v spore úspešná. Nezahaoajú ani všeobecné právo, aby súd vykonal všetky stranou navrhnuté dôkazy. Podstatou ústavnoprosesnej zásady rovnosti úeasníkov v konaní pred orgánom súdnej ochrany je to, že všetci úeasníci civilného sporového konania majú rovnaké procesné práva a povinnosti, ktoré uplatujú a plnia za rovnakých procesných podmienok bez zvýhodnenia alebo diskriminácie niektorej z procesných strán (m. m. PL. ÚS 8/2016). Právo predkladať argumenty a navrhovať dôkazy je podstatou súvisiacej „rovnosti zbraní“, avšak je vo vzájomnej interakcii s vo3nou úvahou súdu slúžiacou ako limit pre pripustenie navrhnutých dôkazov. Vo3ná úvaha súdu je pomerne široká, hoci má svoje obmedzenia vyplývajúce z práva na spravodlivé súdne konanie.

14. V bode 31. uznesenia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/93/2023 zo doa 23. apríla 2024 odvolací súd zhrnul skutkové závery zistené dokazovaním na súde prvej inštancie, vytkol súdu prvej inštancie pochybenia a uviedol, ako má súd prvej inštancie v ialšom konaní pokračovať, a to najmä, eo sa týka vykonania dokazovania a jeho následného zhrnutia a posúdenia. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa týmto jeho pokynom, uvedeným v zrušujúcom uznesení, dôsledne riadil, vykonal navrhnuté dokazovanie a následne ho aj podrobne vyhodnotil, prieom všetky vo veci vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach, jeho rozhodnutie je dostatoene odôvodnené, presvedeivé, preskúmate3né a je výsledkom obsahovo-logickej nadväznosti línie skutkových zistení a právnych posúdení, ktoré ako celok vykazujú vysokú mieru presvedeivosti o subsumovaní zisteného skutkového deja pod hypotézu právnej normy.

Podľa názoru odvolacieho súdu okresným súdom obstarané skutkové zistenia a ich právne posúdenie sú natoľko správne, že ich nepotrebuje nijako korigovať. Z odôvodnenia súdu prvej inštancie je podľa odvolacieho súdu zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov vychádzal, akými úvahami sa riadil a aké závery zaujal k právnemu posúdeniu. Nevyplýva z nich nepresvedčivosť, ani taká aplikácia právnych predpisov, ktorá by popierala ich účasť a zmysel. Odvolací súd v súdnej veci nezistil nedostatky v zisťovaní skutkového stavu, nedostatky pri hodnotení dokazovania, keď súd prvej inštancie vyhodnotil skutkový stav v súlade so zásadami logiky a jeho hodnotenie má oporu vo vykonanom dokazovaní. Nezistil ani pochybenie v hodnotení dôkazov, ktoré by bolo v extrémnom rozpore s obsahom spisu, čo by zakladalo odoštie spravodlivosti. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, keď zohľadnil aj to, že žalovaný viaceré skutočnosti v priebehu konania nevedel vysvetliť, uvádzal, že sa k nim vyjadří neskôr a v jeho výpovediach a predložených dôkazoch boli nezrovnalosti, neboli konzistentné, neustále ich menil a dopočí, čo napokon viedlo k tomu, že súd obranu žalovaného spochybnil, vyhodnotil ju za nevierohodnú, s čím sa odvolací súd tiež stotožňuje.

15. Na podporu rozhodnutia súdu prvej inštancie, k odvolacím námietkam žalovaného, odvolací súd ešte dopočí nasledovné: Aj keď je pravdou, že mail, zaslaný žalovaným dňa 06. 11. 2018, bol odoslaný z mailovej adresy M. na adresu A., len samotná táto skutočnosť pre záver o tom, že išlo o komunikáciu v rámci obchodného styku medzi uvedenými spoločnosťami nestačí. Z uvedenia priezviska A. na konci tohto mailu tiež nevyplýva, či išlo o mail zaslaný žalovaným ako fyzickou osobou alebo konateľom spoločnosti EXTRABET s. r. o., ktorej konateľom bol žalovaný, pretože meno obchodnej spoločnosti alebo dodatok, že vystupuje ako konateľ v oom neuviedol a práve žalovaný zaslaním mailu ureil to, že bol doručený na mailovú adresu A.. Je nepochybné, že v case zaslania tohto mailu žalovaným žalobcovi boli spoločnosti žalobcu (FKL a brat, spol. s r. o.) a žalovaného (EXTRABET s. r. o.) v obchodnom styku, keďže dňa 17. 09. 2018 medzi nimi bola uzavretá Zmluva o dielo e. 090218, predmetom ktorej bolo dielo „Chodníky a rekonštrukcia domu smútku v obci N.“. Spoločnosť FKL a brat, spol. s r. o. v el. I tejto zmluvy ako mailovú adresu uviedla: D., teda inú adresu, ako bola adresa, na ktorú doručil žalovaný mail žalobcovi (A.), pričom práve adresa v zmluve bola mailovou adresou, ktorá bola určená na komunikáciu v súvislosti s uzatvorenou zmluvou o dielo, teda pri ich obchodnom styku. Samotný žalovaný, odosielať mail žalobcovi ho teda odoslal na inú adresu, ako bola dohodnutá pre obchodný styk medzi spoločnosťami zo zmluvy o dielo, preto potom možno dospieť k záveru, že samotná táto skutočnosť na preukázanie záveru, že išlo o úhradu druhej faktúry zo zmluvy o dielo zo strany spoločnosti FKL a brat, spol. s r. o. nepostačuje a nevyvracia tvrdenie žalobcu o tom, že išlo o dohodu medzi ním a žalovaným ako fyzickými osobami, na aký účasť má sumu, dohodnutú ako pôžička, uhradiť. Odvolací súd sa nestotožňuje s tvrdením žalovaného v odvolaní, že súd založil záver o charaktere poskytnutého plnenia ako pôžičky len na tom, že suma bola posielaná zo súkromného účtu žalobcu, pretože toto zo záverov súdu prvej inštancie nevyplýva, keď súd prvej inštancie v konaní zhodnotil všetky vykonané dôkazy jednotlivo, ale aj práve vo vzťahu k ostatným vykonaným dôkazom. Aj odvolací súd dospel k záveru, že tvrdenia žalovaného v odvolaní o charaktere poskytnutého plnenia ako pôžičky obchodného vzťahu nevyplývajú a stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že ide o vzťah fyzických osôb z pôžičky. Z obrany spoločnosti FKL a brat, spol. s r. o., neskôr FKL stavebná, spol. s r. o. v konaní vedenom na Okresnom súde Topoľčany sp. zn. 4Cb/21/2021 vyplýva, že na základe Zmluvy o dielo e. 090218 uhradila spoločnosť žalobcu spoločnosti žalovaného len prvú platbu na základe zálohovej predfaktúry e. 180010 na sumu 4 942,56 eura a druhú predfaktúru e. 180011 na sumu 4 942,56 eura už neuhradil, keď mal za to, že neboli splnené podmienky v zmysle zmluvy, pričom na tejto argumentácii žalobca a aj jeho spoločnosť zotrvala a uvádzala, že jej nie je zrejmé, prečo spoločnosť EXTRABET, s. r. o. eviduje túto zálohu za uhradenú.

16. Čo sa týka výšky zaslanej sumy (4 942,12 eura), ani v tomto sa odvolací súd nestotožňuje s námietkou žalovaného, že práve výška zaslanej sumy preukazuje obchodnoprávny základ jej zaslania. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že strany sporu komunikovali spolu z dôvodu uzavretia zmluvy o dielo, teda medzi ich spoločnosťami bol obchodnoprávny vzťah a ich vzájomná komunikácia súvisela s ich obchodným vzťahom, z čoho automaticky, bez zohľadnenia ostatných v konaní vykonaných dôkazov, nemožno dospieť k záveru, že aj pri predmetnom plnení titulom pôžičky išlo automaticky o plnenie na zmluvu o dielo. V zmluve o dielo mal zhotoviteľ uvedený účasť, na ktorý mala spoločnosť žalobcu spoločnosti žalovaného plniť, na tento účasť spoločnosť FKL a brat, spol. s r. o. aj zaplatila prvú splátku podľa zmluvy o dielo. Druhú zálohu vo výške 4 945,56 eura spoločnosť FKL stavebná, spol. s r. o. (pred tým FKL a brat, spol. s r. o.) od počiatku v konaní pod sp. zn. 4Cb/21/2021 popierala, tvrdila, že na jej vystavenie neboli splnené podmienky, a keďže nebola zhotoviteľovi uhradená, spoločnosť žalobcu

nebolo zrejme, prečo spoločnosť žalovaného eviduje ako uhradenú. Pokiaľ by išlo o platbu zo zmluvy o dielo, nebol by dôvod, aby spoločnosť žalobcu takého jej plnenie popierala a platila takýmto spôsobom, ak prvú platbu realizovala na účet spoločnosti žalovaného. Žalobca však tvrdil, že nešlo o plnenie zo zmluvy o dielo, ale o pôžičku a dôvodom jej uzavretia bolo to, že žalovaný ho oslovil, že ak chce, aby im práce vykonal, požaduje poskytnúť zálohu z dôvodu, že nemá peniaze na zaplatenie materiálu a bez materiálu nie je možné práce vykonať. Nadiktoval mu presne čiastku, ktorú potrebuje na zaplatenie materiálu a on mu navrhol, že mu ich požičia z vlastného účtu, lebo si myslí, že žalovaný nechce, aby ich poskytol firme žalovaného. Výška pôžičky teda nepochybne preukazuje súvis s obchodným vzťahom spoločností žalobcu a žalovaného, ale automaticky nepreukazuje plnenie zo zmluvy o dielo a nevylučuje uzavretie pôžičky medzi fyzickými osobami v takejto výške (nie okružlej). Spoločnosť žalobcu nemala dôvod aj ďalšiu platbu poukázať spoločnosti žalovaného na účet uvedený v zmluve o dielo, ak by pre platbu boli splnené podmienky, avšak od počiatku tvrdil, že EXTRABET, s. r. o. pre F K L a brat, spol. s r. o. tieto práce nevykonala. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že nemohol ovplyvniť, z akého účtu poskytne plnenie spoločnosť žalobcu a aké údaje a z akého dôvodu vyplní v rámci prevodného príkazu žalobcu, je potrebné uviesť, že údaje o tom, na aký účet má byť platba žalobcu poukázaná, uviedol práve žalovaný, čo je preukázané mailom z 06. 11. 2018, teda v konaní bolo preukázané, že prvotný podnet na to, aby žalobca zaslal na účet určený žalovaným peniaze bol práve od žalovaného, ktorý následne kontaktoval p. L. s tým, že spoločnosť žalovaného (EXTRABET s. r. o.) zrejme omylom zadala jeho číslo účtu na zálohovú faktúru, na základe ktorej mala obdržať peňažné plnenie. Požiadala ho o to, aby skontroloval jeho účet s tým, že pokiaľ na ňom je pripísaná suma tohto plnenia, aby túto sumu zo svojho účtu vybral a vložil do pokladnice spoločnosti, nakoľko spoločnosť ju musí zaúčtovať ako prijaté plnenie. Teda aj to, že peniaze p. L. vložil na účet spoločnosti žalovaného (EXTRABET s. r. o.) zabezpečil práve žalovaný tým, že ho usmernil, čo má urobiť s peniazmi, ktoré boli na jeho účet poukázané. Práve žalovaný teda sumou od žalobcu fakticky disponoval, keďže je preukázané, že p. L. plnil pokyn žalovaného, teda peňažné prostriedky odoslané žalobcom sa dostali do jeho faktickej moci ako fyzickej osoby, aj keď neboli poukázané na jeho účet, čo však pre posúdenie veci nie je rozhodujúce, pričom to, že to tak nebolo, ovplyvnil práve žalovaný tým, že v mailu uviedol iný bankový účet, a nie svoj. Z vyjadrenia p. L. vyplýva, že o tom, že na jeho účet bude zaslaná podľa tvrdenia žalovaného „omylom“ nejaká suma, vopred nevedel. Pokiaľ žalovaný namietol tvrdenie súdu, že fyzické odovzdanie predmetu pôžičky nastalo už odoslaním sumy na účet p. L., pretože zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by jeho inštrukcia zaslaná mailom mala byť inštrukciou vzťahujúcou sa k súkromno-právnomu plneniu medzi stranami sporu titulom pôžičky, odvolací súd uvádza, že z tohto mailu nevyplýva ani tvrdenie žalovaného, že išlo o obchodno-právny vzťah medzi spoločnosťou žalobcu a žalovaného, pričom potom súd prvej inštancie správne zhodnotil všetky dôkazy komplexne a v súvislostiach, kde už zahrnul aj posudzovanie dôveryhodnosti oboch strán a nimi predkladaných dôkazov. Nezrovnalosť medzi predkladanými listinami nemá za následok výhodnejšiu pozíciu žalovaného, ale prejavilo sa pri posudzovaní ním uvádzaných tvrdení a hodnotení ním predkladaných dôkazov, čo aj súd prvej inštancie správne posudzoval. Pri zálohových faktúrach je bezpredmetné, že nejde o úctovné doklady, rozhodujúce je to, že boli žalovaným pozmeňované. Mail zo dňa 06. 11. 2018 podľa názoru odvolacieho súdu nepreukazuje tvrdenie žalovaného, že medzi spoločnosťami strán sporu došlo k dohode o tom, na aké číslo účtu má byť uhradená záloha za dielo, pretože tento mail zo strany žalovaného ani nebol zaslaný na mailovú adresu spoločnosti F K L a brat, spol. s r. o. uvedený v zmluve (D.), ale na adresu A.. Za takejto situácie odvolací súd považoval základný predpoklad pre priznanie žalovaného nároku, teda to, že došlo k fyzickému odovzdaniu predmetu pôžičky žalovanému za preukázaný. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie konečí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).